

U „škatuli s mrvu jidra“ do Maloga Drvenika Nakon što su polaznici škole jedrenja (djeca od 7 do 14 godina) šest tjedana svladavali vještine toga sporta prošle su subote krenuli na zahtjevan i dugačak put do Malog Drvenika na tradicionalno dvodnevno logorovanje. Školarci su vozili pet optimista po maestralu jačine 2 bofora. Jedrilo se uz vjetar pa su valovi valjali male jedrilice, a oni su spretno natezali škotu i grabili naprijed pod budnim okom mladog voditelja škole jedrenja Maria Škrlja inače natjecatelja u klasi laser. Pratili su ih po jedan laser, krstaš i 6 – metarska jedrilica, šest gumenjaka i četiri motorna broda. Nakon prijeđenih 5 nautičkih milja vjetar je oslabio pa su optimisti vezani u tegalj do ulaza u uvalu Vela Rina. Ni nakon toliko milja u jedrima, mokri i bijeli od soli nisu osjećali umor. Izmjenjivalo se njih dvadeset školaraca i sedam natjecatelja jedreći sve do noći tek s kratkim pauzama za jelo.

Jedrenje, jedrenje i opet jedrenje

Planove starijih članova kluba i roditelja (njih dvadeset) da na miru popiju nedjeljnu, jutarnju kavu djeca su poremetila već u 6 sati kad je čitav logor zabrujao kao pčelinjak. Doručkovali su uz topli čaj i do 8 sati jedra su već bila napeta. A nema jedrenja bez prevrtanja, pa ako neće valovi prevrnut će se oni sami. Naučio ih je Mario, vrstan jedriličar i strpljiv trener, koji sa svojih osamnaest godina bilježi izvrsne rezultate na natjecanjima. Dok su mali jedriličari uživali, što je i bila svrha ovog logorovanja, roditelji su spremali ručak. Nakon ukusnog Mirelinog gulaša došlo je vrijeme za povratak. Svi se slažu da je kratko trajalo, ali je zato svaki trenutak dobro iskorišten.

Sedam milja uživancije

Najzahtjevniji dio puta na povratku bio je izlazak iz uvale Vela Rina. Maestral jačine 3 bofora valjao je valove s otvorenog mora i razbijao ih o stijene koje su mali jedriličari morali zaobići u širokome luku. Iako su roditelji zabrinuto gledali valove jedriličari su se smješkali i govorili da je u stvari najgore kad valova nema jer onda nema ni vjetra. Kad nema vjetra nema ni jedrenja. Kormilo u jednoj ruci, škota u drugoj pa spretno između valova. Navikli su oni na valove i na prskanje mora. Navikli su i na prevrtanje. Sve je to jedrenje. More, vjetar i jedrilica od svega dva metra koja spretno glisira, a sve bez buke motora. Kad su došli blizu Velikog Drvenika uhvatili su vjetar u krmu i krenuli pravo prema Trogiru. Kažu da je jedrenje niz vjetar

Invazija na Velu Rinu

Written by Vedran Rožić-Administrator
Tuesday, 21 August 2007 01:00

pravo uživanje. I čekalo ih je sedam milja takvog uživanja. Predvečer je konvoj od osamnaest jedrilica i brodova uplovio u trogirsku luku. Čim su došla doma djeca su umorna i zadovoljna pozaspala. Sve one, koji su kroz školu jedrenja otkrili ljubav prema ovom sportu i žele ostati u klubu, tek čeka otkrivanje pravih tajni jedrenja.